

Nr 301

Av herr Wikner m. fl., om obligatorisk avsättning i samband med skogsavverkning av medel för skogsvårdande åtgärder.

(Lika lydande med motion nr 345 i Andra kammaren)

Skogen är en av vårt lands största råvarukällor. Den svarar för ungefär en tiondel av nationalinkomsten, och närmare hälften av landets totala export kommer från skogen. Skogsbruket och skogsindustrien sysselsätter ca 300 000 årsarbetare. Detta innebär att något mera än en åttiondel av den manliga arbetskraften inom vårt land är sysselsatt inom skogsnäringen. Med detta som bakgrund står det klart vilken stor betydelse skogen har för hela landets ekonomi och för befolkningens försörjning.

Det är därför viktigt att vi bedriver en rationell skogsvård som ger högsta möjliga avkastning. Vi har fortfarande stor eftersläpning av skogsvårdande åtgärder, såsom hyggesrensningar, planteringar och ungskogsröjningar. (Avverkning av rest- och skräpskogsbestånd.)

Skogsbilvägarnas ytterligare utbyggnad skulle öka möjligheterna för en rationellare skogsvård och dessutom öka skogsbrukets lönsamhet.

En planmässig investering för ovan nämnda skogsvårdsåtgärder skulle öka sysselsättningen. Det bleve till stor nytta, framför allt för Norrland där vi har och kommer att få sysselsättningsproblem för skogsarbetarna.

Här gäller det att lösa kapitalfrågan för det enskilda skogsbruket. Man måste se till att det finns pengar när åtgärderna skall utföras; så är inte alltid fallet.

När slutavverkningen utförts, och man om något år skall utföra kostsamma återväxtåtgärder, då är det ofta kapitalfrågan som blir bekymmersam.

För de skogsägare som satt in pengar på skogskonto och de som är anslutna till skogsbruksområden är denna fråga heller inte löst. De pengar som satts in på skogskonto är ej bundna enbart för ovannämnda åtgärder, och i många fall användes pengarna till andra ändamål. Det bör även omnämnas att vi har tusentals skogsägare som ej är anslutna till skogsbruksområden och som inte utnyttjar skogskontot för de åtgärder som här nämnts. Här måste man få till stånd ett system som fungerar hundraprocentigt, så att dessa åtgärder utföres fortast möjligt.

I Norge har man infört ett system, där skogsägarna vid varje avverkningsuttag avsätter en viss procent av skogsinkomsten som sedan får användas för skogsvårdande åtgärder. Det har visat sig att detta fungerat till alla skogs-

ägares belåtenhet, 1955 års skogsvårdsutredning har i sitt betänkande gjort följande uttalande.

De offentliga skogsorganen och skogsägarnas egna organisationer i Norge syntes samstämmiga i den uppfattningen, att avgiftssystemet varit till utomordentlig nytta för skogsbruket. Man uttalade att den starka intensifieringen av skogsvården, som karakteriserar dagens norska skogsbruk, möjliggjorts just genom dessa avgifter.

Om man införde ett system med obligatoriska skogsvårdsavgifter i likhet med vad som här ovan skisserats skulle detta enligt vår uppfattning innebära rationellare skogsvård, ökade arbetsmöjligheter och jämnare sysselsättning inom skogsbruket.

Vi får härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till obligatoriska skogsvårdsavgifter, som i samband med avverkning avsättes i syfte att användas för å fastigheten nödvändiga skogsvårdande åtgärder.

Stockholm den 24 januari 1963

V. Wikner

Erik Olsson

Carl U. Olsén

Einar Persson

Erik Svedberg

Sigurd Lundin

Thure Dahlberg

Paul Jansson

Nr 302

Av fru Carlqvist och fröken Ranmark, om kurativ verksamhet till stöd åt ensamstående mödrar m. fl.

(Lika lydande med motion nr 356 i Andra kammaren)

Stockholm den 24 januari 1963

Ingeborg Carlqvist

Dagmar Ranmark